

KINH BỒ-TÁT TAM-MUỘI NIỆM PHẬT

QUYỂN 2

Phẩm 3: THẦN THÔNG

Bấy giờ, Trưởng lão Xá-lợi-phất, Trưởng lão Mục-kiền-liên, Trưởng lão A-nan, chư Thiên, Ma, Phạm, A-tu-la, Sa-môn, Bà-la-môn và người cỡi Diêm-phù-đề đều sinh ý nghĩ: “Hôm nay, Đức Như Lai Ứng Chánh Biến Tri vì nhân duyên gì ở trong đại chúng nói thảng về danh tự Tam-muội Niệm Phật, không vì tất cả, phân biệt rộng nói” Tất cả liền từ chỗ ngồi đứng dậy, đi vào tĩnh thất.

Khi ấy, Bất Không Kiến tự nghĩ: “Chư Thiên, Ma, Phạm đều đã tụ hội đông đủ. Hôm nay, Đức Thế Tôn lại nằm nghiêng bên phải, ta nên hiện một vài thần thông biến hóa, hiện thần thông rồi, sẽ dùng nhiều cách khen ngợi, tuyên dương công đức đại Bi của Như Lai. Liền thân tâm nhập định Như kỳ tướng, do định lực ấy nên biến hóa khiến tam thiên đại thiên thế giới này đất bằng phẳng như lòng bàn tay, cùng tạo ra những thứ báu nhiều màu sắc vi diệu. Lại hiện bày tám con đường, có các cây bảy báu, cây Đa-la bằng vàng thì lá hoa quả bằng bạc, cây Đa-la bằng bạc thì lá hoa quả bằng lưu ly. Ngoài ra, các thứ báu được trang nghiêm cũng lại như vậy. Tất cả cõi Phật đều treo cờ phướn, lọng báu bằng lụa, các cờ và vòng tràng báu vi diệu được trang sức rất đẹp. Các loại hoa như hoa Ưu-bát-la, hoa Bát-đầu-ma, hoa Câu-vật-đầu, hoa Phân-đà-lợi, được trải khắp mọi nơi.

Khi ấy, Bồ-tát Bất Không Kiến liền theo ý nghĩ, hiện đại thần thông đến khắp tam thiên đại thiên thế giới, khiến các chúng sinh, hàng Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân đều ngồi trên các hoa sen báu, cánh hoa đầy đủ vô số sắc hương. Họ ngồi trên các hoa sen báu đều thấy biết nhau.

Bồ-tát Bất Không Kiến lại dùng tâm định nhập Tam-muội ấy, hiện bày đại thần thông khiến cho tam thiên đại thiên thế giới đại địa đều chấn động. Như Bát đồng tròn đỏ ở nước Ma-kiệt đặt trên tảng đá bằng phẳng nghiêng ngã bất định, đại địa chấn động cũng lại như vậy. Nếu có chúng sinh nghe âm thanh này mà giác ngộ, đều được an vui. Ví

như thế giới Bất động ở phương Đông, cũng như thế giới An lạc ở phương Tây, chúng sinh trong đó luôn hoan hỷ an vui. Khi ấy, Bồ-tát Bất Không Kiến lại dùng định tâm thanh tịnh, vắng lặng, điều hòa, dịu dàng, đôn nghiêm, ngay thẳng của Tam-muội Như kỳ tướng mạo hiện ra thần thông Vô tác. Lúc đó, tam thiên đại thiên thế giới mưa xuống lửa dữ tràn đầy khắp hư không, nhưng không một chúng sinh nào thân tâm bị nóng bức. Các chúng sinh này khi thân xúc chạm nơi lửa dữ, hiểu rõ tướng này nên rất vui thích không gì sánh bằng. Ví như Tỳ-kheo nhập vào Tam-muội Hỏa thân tâm an lạc cũng giống như đây.

Bồ-tát Bất Không Kiến lại dùng tâm định hiện ra thần thông Vô tác, lại khiến cho tam thiên đại thiên thế giới mưa xuống hương bột mịn Chiên-đàn, hương khí chan hòa đầy khắp đại thiên. Nếu có chúng sinh nào ngửi được hương này thì tinh thần phấn chấn, vui vẻ vô cùng. Ví như Đức Như Lai Thích-ca Mâu-ni ở trong kiếp xưa, tu hạnh Bồ-tát, tại chỗ Đức Phật Định Quang được thọ ký đạt Vô sinh diệu lạc không thể nghĩ bàn, trong khoảng một niệm không thể tính đếm, cũng được tùy ý vui thích như vậy.

Bấy giờ, Tôn giả A-nan ở trong đại chúng, liền nghĩ: “Đức Phật vào tỉnh thất, vậy thần lực của ai mà hiện ra biến hóa này? Hay là của Thanh văn Mục-kiền-liên?”, bèn cho là chẳng phải, hay là của Bồ-tát Di-lặc, Bồ-tát Việt Tam Giới, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi, Bồ-tát Bất Không Kiến, hay đó là của người tu tập Đại thừa mới có thể hiện ra tướng thần thông biến hóa ấy?

Tôn giả A-nan hỏi Tôn giả Mục-liên:

–Đức Thế Tôn nói thần thông biến hóa của Tôn giả, ở trong hàng Thanh văn là bậc nhất. Nay thần thông biến hóa này chẳng phải của Tôn giả sao?

Mục Liên đáp:

–Này Tôn giả A-nan! Vì nhân duyên gì mà Tôn giả hỏi về thần thông ấy? Nhưng biến hóa này chẳng phải do tội tạo ra. Này Tôn giả A-nan! Ta có thể làm điều đó, là đem tam thiên đại thiên thế giới này đặt vào trong miệng, nhưng không một chúng sinh nào sinh ý nghĩ hay biết.

Lại nữa, Tôn giả A-nan! Tôi dạo ở cõi Phạm thiên, phát ra tiếng nói nghe vang khắp đại thiên. Như vậy, này A-nan! Tôi ở trước Đức Phật gầm lên tiếng sư tử, có thể đem núi Tu-di đặt vào trong miệng, trải qua một kiếp hoặc hơn một kiếp. Này A-nan! Tôi lại ở cõi Diêm

thiên kia, hoặc giữa thế giới này, mọi ngôn ngữ âm thanh đối nơi thế giới này thấy đều nghe biết.

Này Tôn giả A-nan! Tôi có thể dời đổi lầu gác của Thiên thân, đặt ở cõi Diêm-phù-đề mà không chút dao động.

Lại bảo A-nan:

–Tôi có thể hàng phục các tánh ác độc hại của các Long vương Nan-đà, Long vương Ưu-bát-nan-đà, lại có thể xua trừ và ngăn chặn ma Ba-tuần.

Này A-nan! Tôi đến phương Đông, trải qua tam thiên đại thiên thế giới, rồi trở lại ở trong thế giới thứ ba, có thành lớn tên là Bảo môn, gồm có sáu vạn ức ngàn nhà, có thể khiến nhà nhà ở đó đều thấy thân tôi. Lại có thể khiến các chúng sinh này được nghe nói đến âm thanh vô thường, khổ, không.

Lại nữa, này Tôn giả A-nan! Tôi thật có các thần thông vi diệu ấy, nhưng chưa từng thị hiện. Nay tôi đang ngồi trên tòa hoa sen đều thấy các phương, một mỗi phần phương có vô số a-tăng-kỳ Đức Như Lai cùng một danh hiệu là Thích-ca Mâu-ni Thế Tôn, nằm nghiêng bên phải, ở khắp nơi Tăng phường, thấy cõi nước của Đức Phật có tướng như vậy, giống như Thiên nhân của tôi thấy ngàn thế giới. Vậy hình tướng này là thần thông của ai?

Khi ấy, Tôn giả Mục-kiền-liên liền nói kệ:

*Khéo tu tối thắng
Được bốn Thần túc
Nay thần thông tôi
Không ai sánh bằng.
Chỉ trừ tự nhiên
Thầy của thế gian
Nay tôi ở đây
Cõi Diêm-phù-đề.
Động phương Đông kia
Cõi nước chư Phật
Cung điện Đế Thích
Và các thể nữ.
Hiểu chán động này
Thấy đều kinh sợ
Tôi phun hoặc ngậm
Cõi nước chư Phật.*

Núi, sông, biển cả
Thành ấp, xóm làng
Long vương Nan-đà
Và Bạt-nan-đà.
Như tộc loại này
Tánh rất độc hại
Thần lực của tôi
Có thể hàng phục.
Tôi ở Phạm cung
Tiếng của ngôn ngữ
Khiến thế gian này
Đều nghe biết khắp.
Ở trước Đức Phật
Núi Tu-di
Trải trăm ngàn năm
Cho đến nhiều kiếp.
Ở thế giới diêm
Có tiếng vang gì
Khiến cõi nước này
Đều nghe cùng khắp?
Tôi đến thành báu
Thân biến hiện khắp
Hiện đến sáu vạn
Ức ngàn ngôi nhà.
Tôi nơi đời này
Chưa từng hiện bày
A-nan nên biết
Nay tôi đã thấy.
Lành thay! Đặc biệt
Thần thông biến hóa
Tôi tự thấy thân
Và các chúng sinh.
Cùng ngồi nơi đây
Trên hoa sen báu
Quan sát mười phương

*Oai Đức Thế Tôn.
 Tôi từ xưa nay
 Chưa thấy điềm này
 Không nghi Như Lai
 Tự nhiên thân biến.
 Hoặc Bồ-tát nào
 Có sức oai thần.*

Bấy giờ, Trưởng lão Đại Mục-kiền-liên gầm tiếng sư tử nói về thân thông này thì mười ngàn chúng sinh đều được thân người, xa lìa trần cấu, được Pháp nhãn thanh tịnh.

Khi ấy, Tôn giả A-nan hỏi Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Đức Như Lai nói trí tuệ của Tôn giả là bậc nhất. Nay thân thông biến hóa này chẳng phải là của Tôn giả sao?

Tôn giả Xá-lợi-phất đáp:

–Này A-nan! Chẳng phải là do tôi biến hóa, chỗ ta có thể làm là trong hai mươi năm thường siêng năng tu tập Tỳ-bà-xá-na, đi đứng nằm ngồi luôn chánh niệm quan sát, tâm vắng lặng không từng động loạn, phân biệt nói rõ vô lượng các pháp, phương tiện chuyên cầu không ra khỏi pháp giới, chỉ Đức Như Lai mới có thể biết rõ.

Này Tôn giả A-nan! Tôn giả có biết không, nếu tôi dùng y đặt ở đại địa, Tôn giả Mục-liên tuy có thân thông tự tại, đem hết uy lực đó cũng không thể khiến cho y ấy lay động.

Này Tôn giả A-nan! Nay Tôn giả nên biết, tôi ở trước Đức Phật gầm tiếng sư tử, các đại Thanh văn đủ thân thông lớn, ba quả học sĩ, trời, người, ma, Phạm, Thần, A-tu-la, Sa-môn, Bà-la-môn, tất cả ngoại đạo, dị học Ni-kiền Tử nơi cõi Diêm-phù đến ở trong hội, có thể tự biết thân là vô ngã, nay tôi sẽ dùng Tam-ma-bạt-đề quyết định vì các hạng ấy dùng tiếng gầm sư tử để nói dùng bậc đại trượng phu, để nói dùng điều không nghĩ bàn, để nói chỉ trừ tất cả tri kiến của Đức Thế Tôn, Bồ-tát Di-lặc là bậc Nhất sinh bổ xứ, Đại Bồ-tát trụ nơi Nhẫn vô sinh, Đại Bồ-tát đạt Tam-muội Hải đức, Đại Bồ-tát đạt Tam-muội Thiện kiến đức, Đại Bồ-tát đạt Tam-muội Chư Phật hiện tiền, các đại đức Thanh văn nay có thể hỏi tôi, như: “Thân này sao gọi là ngã? Vì có thể thấy hay là không thể thấy?” Lại hỏi các ngoại đạo, dị học: “Các ông đã cho thân có thân ngã, đó là quá khứ, hay là hiện tại, vị lai.”

Này Tôn giả A-nan! Tướng của ngã như vậy, vô số thân thông biến hóa chẳng phải là một hàng Thanh văn, Duyên giác không thể

nhận biết, cũng không thể thấy, thế nào gọi là ngã, đã nói là ngã, là trụ ở chỗ nào mà nghe tiếng như vậy?

Này Tôn giả A-nan! Tôi thường tinh tấn, siêng năng tu tập hành nghiệp trượng phu, lại cũng thường học tập, thực hành mọi hiểu biết, nay ta lại có năng lực tự tại của tâm, tôi có thể điều phục tâm, nhưng tâm không thể điều phục tôi.

Này Tôn giả A-nan! Tôi tự thấy thân mình cùng với hàng trời, người đều ngồi trên hoa sen lớn, lại thấy ở khắp mọi chốn nơi các phương khác, nơi vô số a-tăng-kỳ thế giới không thể nghĩ bàn, thấy Đức Phật Thế Tôn ngồi bên cây Bồ-đề, thấy Thiên tử Đại phạm thỉnh Phật chuyển pháp luân, tôi đang tùy thuận nghe được tiếng như vậy. Mắt tôi đều thấy ở trong các thế giới ấy vô số những cờ phướn, lọng báu, vòng hoa bằng lụa như tôi vừa thấy ở cõi Ta-bà này.

Này Tôn giả A-nan! Tâm tôi nghĩ: “Đó là do Đức Thế Tôn tạo ra thần thông này, hay đại đức Thanh văn có thể tạo ra chăng?” Hay là Bồ-tát từ xưa từng trồng căn lành, nay được quả báo biến hóa ấy?

Lúc đó, Tôn giả Xá-lợi-phất liền nói kệ:

*Như Lai không nghĩ bàn
Công đức Phật như vậy
Nếu có chúng Thiện Thệ
Thần thông rộng khó nghĩ.
Và đệ tử chư Phật
Chúng Hữu học, Vô học
Ở trong cõi nước này
Trí tôi là bậc nhất.
Chỉ trừ các Bồ-tát
Người tin hiểu sâu xa
Trưởng lão A-nan-đà
Tuệ tôi không ai sánh.
Hiện tại và vị lai
Người không thể thấy lỗi
Chỉ trừ Đấng Điều Ngự
Và người hướng Bồ-đề.
Tôi thường siêng tu tập
Hành Tỳ-bà-xá-na
Đây đủ hai mươi năm*

www.daitangkinh.org

*Quan sát tất cả pháp.
Tâm chuyên cầu phương tiện
Chưa từng đạt biên vực
Trí tuệ mà tôi có.
Không thể xưng lường được
Ta dùng lực trí tuệ
Hiện ra trước Đức Phật
Cất tiếng gầm sư tử
Chỉ trừ người dị học.
Và hành thừa Thanh văn
Cầu chân thật ở ngã
Nếu tôi hiện thân thông
Bay lên trên hư không.
Cõi này không người thấy
Chốn du hóa của tôi
Thanh văn cũng không thấy
Chỉ trừ Lương Túc Tôn.
Bậc thầy của thế gian
Cho đến Đấng Thiện Thệ
Những bậc như thế đó
Mới biết chỗ của tôi.
Chúng ngoại đạo tà kiến
Chẳng phải cảnh giới họ
Tâm thường chuyển tụt tại
Thiền vui không nghĩ bàn.
Nếu có nghiệp Bồ-tát
Tu tập hạnh, không sâu
Trưởng lão A-nan-đà
Tôi hiện thân thông này.
Tất cả chúng Thanh văn
Trọn không thể biết được
Kỳ lạ thay hôm nay
Đều thấy Phật mười phương.
Tôi ngồi trên tòa sen
Thấy rõ các cõi nước
Tạo lập không nghĩ bàn*

*Hoa hương cờ báu đẹp.
Trong tất cả thế giới
Biến hóa không thể lường
Trường lão, tâm tôi nghĩ
Không nghi Đức Thế Tôn.
Oai đức chúng Thiện Thệ
Tạo mọi việc biến hóa
Hoặc là Bất Không Kiến
Việc của Bồ-tát làm.*

Khi Tôn giả Xá-lợi-phất gầm tiếng sư tử, có một vạn ba ngàn chúng sinh xa lìa trần cấu, được Pháp nhãn thanh tịnh.

Lúc đó, Trưởng lão Đại Ca-diếp cũng ở trong chúng. Tôn giả A-nan nghĩ: “Trưởng lão Đại Ca-diếp này đầy đủ oai đức, thần thông tự tại, sự biến hóa hôm nay chẳng phải là của Tôn giả sao?” Nghĩ như thế rồi, Tôn giả A-nan hỏi Trưởng lão Ca-diếp:

–Linh ứng kỳ lạ này là của Đại đức chăng?

Trưởng lão Ca-diếp đáp:

–Tướng thần thông biến hóa ấy chẳng phải của tôi. Tôi dùng trí lực tất có thể phân biệt rõ ràng tất cả.

Này Tôn giả A-nan! Nay tôi ở trước Đức Thế Tôn gầm tiếng sư tử, có thể hút tất cả nước vào trong miệng, khiến cho nước các sông ngòi, khe rạch, suối nguồn, ao, hồ, trăm ngàn vạn ức vô lượng biển cả trong tam thiên đại thiên thế giới đều khô cạn, khiến các loài sống nhờ nước như cá, rồng đều không hay biết, cũng không bị nã hại.

Này Tôn giả A-nan! Nay ông nên biết, tôi ở trước Đức Phật, trong tất cả chư Thiên, người thế gian, ma, Phạm, Sa-môn nói lời chân chánh như sư tử gầm, không sợ sệt. Năng lực của ta có thể thổi núi chúa Tu-di, núi Đại chuyển luân, núi Tuyết là vua của các núi, cho đến nơi tất cả các núi tam thiên đại thiên thế giới, đều tan như hạt bụi, mà các chúng sinh nương vào các núi này đều không hay biết. Này Tôn giả A-nan! Tôi có được sức thần thông tự tại nên có thể làm được như vậy.

Lại nữa, này Tôn giả A-nan! Tôi lại có thể thổi bùng trong tam thiên đại thiên thế giới một lúc đều thành lửa bốc cháy dữ dội. Ví như khi kiếp thiêu sắp tận, tất cả chúng sinh cũng không hay biết, cũng không ai bị thiêu hại nóng bức, cũng không sinh dù một niệm, nhớ nghĩ về cõi nước bị thiêu đốt. Tôi đầy đủ tướng của sức thần thông như vậy.

Này Tôn giả A-nan! Tôi ở cõi này, dùng Thiên nhãn nhìn thế giới nơi phương Đông xa đến ức trăm ngàn cõi nước của chư Phật, lửa cháy khắp nơi, trước sau đồng một thứ lửa. Tôi đã thấy rồi, tâm sinh suy nghĩ: “Nay tôi nên thị hiện thần thông biến hóa.” Liền dùng sức của Tam-muội Như kỳ tướng trú ở thế giới này, vượt qua phương Đông ức trăm ngàn cõi, tôi có thể dùng một hơi thổi lửa dữ kia khiến chúng đều dập tắt. Lửa đã tắt rồi, từ Tam-muội đứng dậy, lại liền phát ra lửa dữ bùng cháy.

Này Tôn giả A-nan! Tôi có đầy đủ tướng thần thông và Ba-la-mật như vậy, nếu có hàng trời, người sinh tâm nghi ngờ không tin thì hôm nay Đức Thế Tôn đang nằm nghiêng bên phải, khi Thế Tôn xả định đứng dậy, ông có thể đến đó hỏi: “Thưa Như Lai! Có biết việc này chăng?”

Khi ấy, Đức Thế Tôn ở trong tĩnh thất, từ xa bảo Tôn giả A-nan:

–Đại đức Ca-diếp đã nói về tiếng gầm sư tử, ông khéo thọ trì.

Bấy giờ, các hàng Trời, Người, A-tu-la đều cùng khen:

–Kỳ lạ thay! Thượng tọa!

Khi Đại Ca-diếp gầm tiếng sư tử, có ba ức chúng sinh đều được thân người, xa lìa trần cấu, được Pháp nhãn thanh tịnh, tám mươi lăm trăm ngàn na-do-tha chư Thiên cũng đều lìa cấu, được Pháp nhãn thanh tịnh.

Bồ-tát Bất Không Kiến, Bồ-tát Di-lặc, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi Đồng tử, Bồ-tát Việt Tam Giới, vô số các Bồ-tát như thế đều mặc áo giáp hoàng thệ kiên cố, nghe Trưởng lão Đại Ca-diếp nói về tiếng gầm sư tử, đã dùng gió đưng hoa chất đầy như núi Tu-di, tạo ra biến hóa này để cúng dường Trưởng lão Đại Ca-diếp và tất cả đại chúng Thanh văn trong hư không lại hóa ra lọng bảy báu, cứ mỗi vị Thanh văn che một lọng. Bấy giờ, Trưởng lão Ma-ha Ca-diếp thấy lọng báu ấy, liền nói với Tôn giả A-nan:

–Chúng này nhất định hành pháp Đại thừa, nên mới tạo được các việc thần thông biến hóa như vậy.

Này Tôn giả A-nan! Tôi ngồi trên hoa sen mới được thấy Đức Thế Tôn ở khắp nơi, với số a-tăng-kỳ không thể tính đếm. Lại thấy các cõi đều là bảy báu trang nghiêm thanh tịnh, tạp sắc xen lẫn đẹp đẽ vô cùng, chúng sinh trong đó đón tiếp nhau, cho thấy tướng phần thịnh an vui của cõi nước đó. Ví như ở trên cõi trời Tam thập tam đều ham thích vòng hoa, ưa chuộng các anh lạc, sắc thân của chư Thiên như ánh sáng

mặt trăng, ở trong hư không hóa ra lọng báu, cứ mỗi chúng sinh đều được che một lọng, cũng như tôi ngày nay thấy không có khác. Khắp nơi ở cõi Phật có vô lượng Bồ-tát từ cõi trời Đâu-suất giáng thần vào thai mẹ. Nay Trưởng lão A-nan! Điều tôi đã thấy hôm nay thật là kỳ lạ! Việc tôi làm đã thấu đạt với tiếng gầm sư tử, nhưng đây thật chẳng phải là hàng phàm phu có thể hiện ra tướng lành nơi đại thần thông như vậy.

Bấy giờ, Trưởng lão Ma-ha Ca-diếp ở trong chúng nói kệ:

*A-nan, ông nên biết
Tôi dùng định lực này
Hiện ra ở trước Phật
Do cõi tam thiên ấy.
Cõi nước của Đức Phật
Tất cả các biển cả
Các sông ngòi lớn, nhỏ
Tụ vô lượng loài thủy.
Ta dùng sức thần thông
Có thể hút nước kia
Đặt vào ở trong miệng
Khiến cho đều khô cạn.
Không tổn thương chúng sinh
Không não hại thủy tộc
Tu-di các cõi này
Núi đen và các núi.
Tôi trụ sức thần kỳ
Có thể thổi tung lên
Tôi dùng trí thông tuệ
Lại dùng thần thông hóa.
Khiến cõi nước Đức Phật
Tất cả đều bùng cháy
Không nóng bức chúng sinh
Cũng không tưởng sợ hãi.
Tôi trụ ở cõi này
Thấy nước phương Đông kia
A-tăng-kỳ quốc độ
Đều bị lửa thiêu đốt.*

Lạ thay khó nghĩ bàn
 Khiến lửa kia dập tắt
 Đã thấy các thần lực
 Như hạnh tự tại ấy.
 Khiến vô số cõi Phật
 Đều không có tổn hại
 Tôi ngồi trên hoa sen
 Thấy các cõi nước ấy.
 Tất cả đều sáng đẹp
 Thù thắng không gì bằng
 Lại thấy trời Đâu-suất
 Khi Bồ-tát giáng thân.
 Không nghi chư Thiện Thệ
 Người được tâm tự tại
 Đó là các Thanh văn
 Bồ-tát Bất Không Kiến.
 Là Bồ-tát Di-lặc
 Hiện tướng điềm lành này.

Bấy giờ, Tôn giả A-nan nghĩ rằng: “Tôn giả Phú-lâu-na Di-đa-la-ni Tử là bậc nhất trong số các vị thuyết pháp, nay ở trong chúng hội có đại thần đức, đối với các pháp, nhất định đạt đến bờ giác. Thần thông như vậy chẳng phải là của Tôn giả sao? Vậy ta nên hỏi”, liền thưa:

–Thưa Tôn giả Phú-lâu-na! Tướng nơi điềm lành như vậy là của Đại đức, phải không?

Tôn giả Phú-lâu-na đáp:

–Chẳng phải là của tôi. Nay Tôn giả A-nan! Thần thông của tôi là để điều phục tạo lợi ích cho các chúng sinh. Diệu lực có thể hiện ra, là dùng bàn tay xoa chạm nơi tam thiên đại thiên thế giới này nhưng không có chúng sinh nào bị tổn thương. Nếu có chúng sinh ưa thích sức thần thông thì tôi lại hiện ra lật ngược cả đại thiên thế giới. Ví như trượng phu có sức mạnh khác thường, dùng ngón tay nắm lấy Sa-bàn-ca-lợi, rồi ném vứt trên dưới không gì là khó. Tôi dùng tay phải làm nghiêng tam thiên đại thiên thế giới cũng lại như vậy, nhưng không có một chúng sinh nào bị nã hại.

Này Trưởng lão A-nan! Nếu ở các cõi nước động nơi tam thiên đại thiên này ta dùng ngón tay chấm lấy một điềm, thấy khiến nước tuôn vào trong miệng, nhưng cũng không có chúng sinh nào sinh ý nghĩ hay

biết. Tôi ở trước Đức Phật hiện ra thần thông này.

Này Tôn giả A-nan! Ở phần đầu của đêm, ta dùng Thiên nhãn thanh tịnh vi diệu thù thắng, quán khắp các phương trong tam thiên đại thiên thế giới này, biết những chúng sinh nào đối với pháp mà còn nghi ngờ trì trệ thì tôi vì họ mà đoạn trừ và khi dùng Thiên nhãn quan sát khắp các phương như thế thấy có thế giới nơi bốn phương, cõi đó rộng lớn, vô số chúng sinh còn mê lầm đối với chánh pháp.

Này Tôn giả A-nan! Tâm tôi suy nghĩ: “Ta không rời khỏi tòa ngồi này để phá trừ các nghi ngờ kia”, tức thời dùng tâm điều hòa, nhu thuận, chánh trực như Tam-muội thanh tịnh vắng lặng để đoạn trừ nghi hoặc của chúng sinh đối với chánh pháp. Tôi ở trong chúng hội, khi diễn nói pháp, mỗi mỗi chúng sinh đều cho là đang ở trước họ.

Này Tôn giả A-nan! Phần đầu đêm, đã qua bốn phương đều có vô số ngàn chúng, đã được an trú trong Thánh pháp, ba vạn chúng sinh đều đã thọ giới cấm, sáu vạn chúng sinh quy y Tam bảo, tôi xả Tam-muội đứng dậy, tướng thần thông biến hóa của tôi như vậy đều có thể đoạn trừ nghi ngờ của chúng sinh.

Này Tôn giả A-nan! Tôi có thể an trụ nơi thế giới này, dùng Thiên nhãn thanh tịnh, thấy ở phương Bắc, cõi nước Trừ oán, tức từ cõi Phật này trải qua ba vạn cõi nữa, có một chúng sinh nghi hoặc đối với chánh pháp, Đức Phật trong thế giới này đã Bát-niết-bàn, nên dùng pháp Thanh văn để hóa độ. Tâm tôi nghĩ: “Nên đoạn dứt nghi hoặc kia, nhưng tôi không đến chỗ đó, mà ngồi nơi đây, từ xa khiến chúng sinh tự nhiên điều thuận.”

Này Trưởng lão A-nan! Nay tức thời như tướng của tâm định nhập vào Tam-muội ấy, đối với vô số chúng sinh được pháp để soi sáng, tướng mạo Thanh văn của tôi như vậy đều đã đầy đủ các Ba-la-mật. Giả sử có người ở trong chúng này bỗng sinh lười nghi, không tin thọ thì khi Như Lai đứng dậy, tự mình đến đó hỏi. Ngay lúc ấy, do thần lực của Đức Phật nên ở trong hư không phát ra âm thanh lớn:

–Này Tôn giả A-nan! Nay ông cứ như vậy mà thọ trì như Tôn giả Phú-lâu-na đã chính thức nói về tiếng gầm sư tử.

Khi ấy, các chúng Trời, Người, A-tu-la đều khen:

–Kỳ lạ thay, thật là hiếm có! Tướng mạo thần thông của bậc Thanh văn đã như thế, huống nữa là cảnh giới chân thật của Như Lai.

Khi các chúng trời, người khen ngợi như vậy rồi, Tôn giả Phú-lâu-

na Di-đa-la-ni Tử ở trong chúng hội liền nói kệ:

Tôi đã hết các lậu
 Nhất định đến bờ giác
 Thoát hẳn không còn sinh
 Chỗ nương tựa cho đời.
 Đã vào trong số chúng
 Sức thần thông khác Phật
 Tay phải có thể lật
 Trời đất và núi sông.
 Không khiến một chúng sinh
 Có thể bị thương tổn
 Trưởng lão, thần thông tôi
 Uy lực thật như vậy.
 Nếu có ba ngàn cõi
 Nước tụ của đại thiên
 Ở trong cõi Phật này
 Hoặc thấy, hoặc không thấy
 Tôi dùng một ngón tay
 Đều đưa vào trong miệng.
 Không khiến các chúng sinh
 Có ý nghĩ hay biết
 Khi ta ở đầu đêm
 Thiên nhĩ quán các phương.
 Vì sao các chúng sinh
 Với pháp có nghi hoặc?
 Nên trụ sức thần thông
 Đều sẽ được đoạn trừ.
 Tôi thấy một chúng sinh
 Với pháp đọa lưới nghi
 Nếu có thể tâm thuần thiện
 Người hâm mộ cầu pháp.
 Tôi không rời chỗ này
 Để trừ nghi hoặc kia
 Bốn phương ngàn ức chúng
 Tôi dùng tịnh nhĩ thí.
 Khiến cho sinh lòng tin

Mà phát tâm Bồ-đề
Khi có ba vạn người
Theo tôi thọ giới cấm.
Sáu vạn các chúng sinh
Quy y Đức Như Lai
Tâm họ được vắng lặng
An trú trong chánh pháp.
Khi tôi nơi đầu đêm
Hiện thân thông vi diệu
Nhất niệm ngồi nơi đây
Quán khắp phương Đông, Bắc.
Thấy hơn cả ngàn cõi
Biết thế giới Trừ oán
Có một chúng sinh kia
Tâm nghi ngờ các pháp.
Tôi ở cõi Phật này
Người kia nghi ngờ pháp
Muốn cho thấy đường chánh
Nay quyết trừ mê hoặc.
Trưởng lão, thân thông tôi
Trí lực thật như vậy
Chỉ Đức Phật thương xót
Hết thấy các thế gian.
Chỗ này người không tin
Tự đến hỏi Thế Tôn
Nay tôi ngồi hoa sen
Thấy Phật kia Niết-bàn.
Khắp nơi các cõi nước
Hỏa táng thân Như Lai
Và thấy Phật thù thắng
Là thần lực của ai?
Lại như tôi đã thấy
Chư Phật Bát-niết-bàn
Rộng lớn rất sâu xa
Không thể nghĩ bàn được.

Đó là việc của Phật

Thanh văn làm được sao!

Bấy giờ, Tôn giả A-nan lại sinh ý nghĩ: “Tôn giả La-hầu-la này là con của Phật, có đại oai đức, thần thông tự tại. Nay cũng ở trong chúng này, các biến hóa như thế có phải là của Tôn giả chăng?” Nghĩ thế rồi, Tôn giả A-nan liền hỏi La-hầu-la:

–Tôn giả đối với giới học đã được đên bờ giác, thần thông này là do Tôn giả biến hóa ra chăng?

Tôn giả La-hầu-la đáp:

–Chẳng phải là do tôi biến ra. Nay Trưởng lão A-nan! Tướng của tôi như vậy, vô số trăm ngàn oai đức thần lực đều tùy ý tự tại, là con của Phật (hoặc ẩn hoặc hiện) chưa từng nhớ nghĩ, chẳng từng ở trước, cũng chưa thị hiện.

Này Trưởng lão A-nan! Tôi có thể lấy trong tam thiên đại thiên thế giới này, trăm ức bốn thiên hạ, trăm ức mặt trời, mặt trăng; trăm ức biển cả, trăm ức núi Tu-di, trăm ức núi Chuyển luân lớn nhỏ. Các núi khác rộng lớn như vậy, tôi dùng bốn Thần túc đặt nơi đầu một sợi lông nhưng không khiến chúng sinh nào bị tổn thương, đối với bốn đại châu không cùng bức bách nhau, tới lui đi lại cũng không bị ngăn ngại. Thần thông của tôi tự tại như vậy.

Này Tôn giả A-nan! Tôi có thể đem tất cả thủy giới trong tam thiên đại thiên thế giới này như biển cả, sông ngòi, khe suối, ao hồ, dùng một lỗ chân lông đưa vào trong miệng làm ngưng dòng nước chảy, làm khác tướng phân minh vốn có, chúng sinh trong đó tánh ứng hợp không đổi, còn nước đó đổi thay đầy cạn cũng không hay biết.

Này Tôn giả A-nan! Tôi ở cõi này như tướng của tâm định nhập vào Tam-muội, thấy Đức Như Lai Nan Sinh ở phương Đông bắc. Tôi ở cõi này, chỗ vua Bạch Tịnh, đem một bó hương bột chiên-đàn, cúng dường hết thầy chư Phật cõi kia, mùi thơm của hương đó bay khắp đến mười phương cõi của Đức Thế Tôn Nan Sinh, hóa làm đài gác cao mười do-diên, gồm bảy báu tạo thành, tôi liền tới nơi này đốt các hương trời. Rồi từ trên đài hóa ra lọng báu, lọng đó chân cao ức ngàn do-diên, đài rộng bằng nhau là trăm ngàn do-diên. Tất cả chúng sinh trong thế giới kia đều cùng tạo ra lầu gác giả bằng chiên-đàn. Lầu đó cao trăm ngàn do-diên, rộng lớn bằng nhau năm ngàn do-diên, vô lượng lầu gác ở trong đài báu như vậy mỗi mỗi đều trang nghiêm không làm chướng ngại nhau.

Này Trưởng lão A-nan! Tướng điềm lành như vậy, tôi đối với hàng Thanh văn đầy đủ Ba-la-mật, nếu có người sinh nghi không tin thì khi Thế Tôn ngồi dậy tự đến thưa hỏi, Đức Như Lai chứng biết tôi đã gắm vang tiếng sấm.

Khi ấy, Tôn giả La-hầu-la liền nói kệ:

*Trưởng lão A-nan-đà
Tôi đem cõi đại thiên
Trăm ức bốn đại châu
Và vô số cõi Phật.
Các cõi nước như vậy
Vào một lỗ chân lông
Thần thông tôi như thế
Người không thể hiểu được.
Thế giới rất rộng lớn
Không đầy lỗ chân lông
Việc đi lại đều an
Không thấy có ngăn ngại.
Tôi biến hiện như vậy
Hạnh thần lực không giả
Núi chúa báu Tu-di
Và Chuyển luân lớn nhỏ.
Lại có các núi khác
Đều vào lỗ chân lông
Tôi dùng sức thần biến
Đây kia không ngại nhau.
Trưởng lão, tôi như vậy
Hiện tướng thần kỳ này
Thấy vào lỗ chân lông
Thân lại không mệt mỏi.
Sức thần túc của tôi
Dùng cõi đại thiên này
Nước sông ngòi, biển cả
Hút vào lỗ chân lông.
Mà cõi nước Phật này
Tất cả khối nước lớn*

Nhập vào lỗ chân lông
 Phân biệt không hỗn loạn.
 Tôi ở trước Thiện Thệ
 Thị hiện ra thần thông
 Nếu người nghi không tin
 Đến hỏi Đấng Phổ Nhãn.
 Tôi ngồi trên hoa sen
 Thấy Bồ-tát mười phương
 Đầu mắt và vợ con
 Bố thí cầu Bồ-đề.
 Kỳ thay tôi đã thấy
 Thật sinh tâm hy hữu
 Không nghi Đức Thế Tôn
 Đã tạo ra thần biến.
 Được các đại oai đức
 Chúng Thanh văn của Phật
 Đó là Bất Không Kiến
 Hay Bồ-tát Di-lặc.

Khi Trưởng lão La-hầu-la gầm tiếng sư tử, có tám vạn bảy ngàn ức trăm ngàn na-do-tha các chúng trời, người đạt Pháp nhân thanh tịnh. Chư Thiên ấy đều thấy pháp đến pháp, lựa chọn các pháp, hiểu rõ nơi pháp, tướng mạo như thế bày sự cúng dường, dùng bột mịn hương chiên-đàn trời dâng rải lên chỗ Tôn giả La-hầu-la. Kỳ lạ thay! Con của Phật xa lìa trần cấu, được thanh tịnh, trụ nơi Đại thừa hành pháp sâu xa màu nhiệm, có thể gầm vang tiếng sư tử thù thắng vi diệu. Lành thay, La-hầu-la! Trong đời vị lai sẽ gầm tiếng sư tử giống như ngày nay.

Bấy giờ, Tôn giả A-nan lại nghĩ: “Tôn giả Tu-bồ-đề hành hạnh A-lan-nhã, là bậc đệ nhất không ai sánh bằng. Hôm nay Đại đức có ở trong chúng hội này, như Đức Thế Tôn thường nói: Tu-bồ-đề có thể tạo ra vô lượng các thứ thần thông.” Nghĩ như thế rồi, A-nan liền hỏi Tôn giả Tu-bồ-đề:

– Sự biến hóa như vậy có phải của Tôn giả chăng?

Tu-bồ-đề đáp:

– Thưa Trưởng lão! Chẳng phải do tôi biến hóa ra. Điềm thích của tôi thường không bỏ chỗ vắng lặng, như tâm định kia nhập vào Tam-muội này, đem tam thiên đại thiên thế giới đặt vào đầu một phần sợi lông cực nhỏ quay tròn vòng khắp như khuôn xoay của người thợ gốm,

nhưng chúng sinh trong đó không ai hay biết.

Này Trưởng lão A-nan! Tôi ở trước Đức Phật có thể gầm tiếng sư tử, nói lời chân chánh không sợ hãi. Tôi dùng một hơi thổi tam thiên đại thiên thế giới này khiến hết thủy đều bị thiêu đốt hết, nhưng không khiến chúng sinh có ý tưởng nóng bức. Tôi từng thị hiện thần biến như vậy có thể ở trước Đức Phật nói về tiếng gầm sư tử, vì chúng sinh trong tam thiên đại thiên thế giới này đặt nơi đầu một ngón tay nâng bổng lên hư không, đây và kia đều vắng lặng, không còn các âm thanh, không xúc chạm nhau, không chướng ngại và không ai hay biết.

Này Trưởng lão A-nan! Việc làm của tôi như tâm định kia nhập vào Tam-muội này, dùng mắt thanh tịnh một lúc nhìn trước tám phương trên dưới thấy sáu vạn chư Phật, trong mỗi phương lại thấy sáu vạn trăm ngàn thế giới của chư Phật Như Lai, nơi đó tuần tự thấy không có trước sau.

Này Trưởng lão A-nan! Như tâm định của tôi, như tướng mạo kia tạo ra hạnh thần thông ở đỉnh núi Tu-di, cõi Diêm-phù-đề này, là trụ xứ xưa Thích Đề-hoàn Nhân có các cung trời, lấy một bó hương bột chiên-đàn rải ra khắp chư Phật trong mười phương dùng để cúng dường. Tôi ở cõi này, thấy chúng sinh kia cung kính, tôn trọng, tán thán Như Lai, chúng sinh cõi kia đều biết tôi là đệ tử của Đức Thích-ca Như Lai Ứng Chánh Biến Tri hành vắng lặng bậc nhất trong hàng Thanh văn.

Này Trưởng lão A-nan! Thần thông của tôi hành tướng rất ráo, đạt đến bờ giác như vậy, nếu các chúng trời, người đối với tôi sinh nghi ngờ, có người không tin thì nên đến hỏi Đức Thế Tôn, Như Lai tự biết Tam-muội này.

Khi ấy, do thần lực của Phật nên ở trong hư không vang lên âm thanh lớn, bảo Tôn giả A-nan:

–Như Tu-bồ-đề đã gầm tiếng sư tử chân chánh không sợ hãi, ông có thể thọ trì.

Khi đó, các chúng Trời, Người, Ma, Phạm, Sa-môn, tất cả người cõi Diêm-phù-đề, A-tu-la đạt được pháp lợi lạc, sinh tâm hy hữu, kinh ngạc dựng chân lông, đều khen ngợi

–Kỳ lạ thay! Thần biến của hàng Thanh văn còn được như vậy, huống chi là tất cả thần lực của Như Lai với vô số Tam-muội chân thật!

Khi ấy, Tu-bồ-đề biết các chúng trời, người đã được pháp lợi ích, liền nói kệ:

Gọi tôi thầy thế gian
A-lan-nhã tối thắng
An trụ thiên giải thoát
Hiện vô lượng thần lực.
Trưởng lão A-nan-đà
Tôi hay dùng đại địa
Đặt vào đầu sợi lông
Quay tròn mà không rớt.
Cũng như khuôn thợ gốm
Tuy xoay không nghiêng ngã
Lại ở trước Thế Tôn
Nghiền nát tất cả đất.
Và dùng các gò núi
Không có ai tổn thương
Tôi trụ sức thần túc
Uy thế đều như vậy.
Tôi hay dùng bàn tay
Nâng cõi nước, chúng sinh
Đặt yên trong hư không
Từ trên tuần tự xuống.
Cũng không một chúng sinh
Kinh hãi, nghi, sợ sệt
Khi tôi nhập Tam-muội
Thấy Phật phương Đông kia.
Số đó có sáu vạn
Phương Nam cũng như thế
Tôi lại thấy phương Tây
Sáu vạn Đức Thế Tôn.
Phương Bắc và trên dưới
Số đó cũng như vậy
Và thấy nhiều lầu gác
Vẻ đẹp không gì bằng.
Dùng ít bột chiên-đàn
Cúng dường chư Thế Tôn
Tôi thật có như vậy
Hạnh thần thông vô cấu.

*Hay gâm đại sư tử
Và hiện ra tất cả
Người không thể tin sâu
Đi đến hỏi Như Lai.
Tôi nghĩ không chúng sinh
Cũng không nghĩ không sinh
Nghĩ không Phật, không pháp
Vì tất cả vô tướng.*

M